

Spejdernes Magasin

Maj 1944

Nr. 4

28. Aargang

Faas paa Depotet

Pris Kr. 2.25

SPEJDERKORPSETS DEPOT

Faas paa Depotet

Pris Kr. 0.40

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAÆ 4528.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2', København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Månedssblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT

TIL KOGEBRUG.

SPEJDERNES MAGASIN

Maj 1944

Nr. 4

28. Aargang

Korpsets Gave til OVE HOLM

Til Ove Holms 50'Aars Fødselsdag forærede Korpset ham et Portræt af ham selv, malet af den tidligere finske Spejderchef, Kunstmaleren, Kaptajn *Eric Vasstrøm*.

Her ser I den finske Spejderchef staa med sin Palet, og nedenunder er et Fotografi af Portrættet. Ove var i Finland sidste Efteraar, og i Helsingfors lavede Eric Vasstrøm en Skitse af ham, men da Ove kun var der i nogle Dage, kom Eric Vasstrøm i Begyndelse af Februar til København og malede Portrættet færdigt.

VED LEIR- BAALET

Sct. Georgs Budskabet

Drenge, hold Humøret oppe i denne alvorlige og skæbnsvangre Tid, vær med til at faa det Hele til at gaa sin Gang og tag imod de Vanskeligheder, der kommer, uden at kny. Der er nok, der klager, der er nok, der kritiserer og skaber sur Luft.

Bare der er den mindste Smule, der ikke gaar som i de gode gamle Dage, er der straks en Masse, der har saa inderlig ondt af sig selv. Vær frejdige! Smil i Modgang med Bevidstheden om, at det bliver i alle Fald ikke bedre af at mukke.

Vi har saa ofte jublet den gamle Spejdersang med Omkvædet: »leve vort glade Spejderhumør.«

Tag Humøret frem og smit jeres Medmennesker med det.

Men vi kan komme ud for Situationer, hvor vi ikke blot har Brug for at bevare Humøret, men hvor det ogsaa gælder om at handle koldt og klart, at være beredt og at kunne hjælpe andre.

Saa vil det vise sig, om I har indsuget Spejderloven og forstaaet den til Bunds, og om I har tilegnet jer den nødvendige Viden, det praktiske Haandelag og den Tro paa Sejren for jeres Arbejde, som skulde gennemsyre den rette Spejder — ham der ogsaa er Spejder, naar ingen ser ham.

Legen kan blive til Alvor. Du kan blive stillet over for nogle af dit Livs vigtigste Op-gaver.

Maaske kommer det i givet Fald »kun« til at dreje sig om at berolige dine yngre Søskende og lave Maden for Mor — tilsyneladende ikke ret meget, men maaske paa det Tidspunkt vigtigere, end du selv kan vurdere.

Men muligvis bliver Opgaven større — jo bredere Skuldre, desto større Byrder — maaske bliver det din Opgave at yde Førstehjælp under vanskelige Forhold mod nogle af Krigens Ofre, eller du bliver

stillet overfor noget andet af alvorlig Karakter, der kræver Mod og forudsætter dygtig Viden for at blive løst tilfredsstillende. Ingen ved det. De færreste ved ret meget om, hvad der vil ske, men een Ting er sikker, og det er, at ingen Sinde har vort gamle Motto »Vær beredt« haft en saadan ildnende Klang for os som i disse Dage.

Spejdere vær med til at bevare Humøret, og skulde I komme ud for det store Uvejr, saa gør jeres Indsats uden pralende Dumdristighed, men med sikker Ro, modigt og beslutsomt, saaledes som det sømmer sig for danske Spejdere.

Jens Hvass.

PATRULJE-SABOTØREN

Det er klart, at din Patrulje bør stræbe efter at blive Troppens bedste Patrulje. *Du* gør i det mindste, hvad du kan for at naa dette Maal, er jeg sikker paa.

Hvor mange Patruljer staar ikke og stamper paa det samme Sted, blot fordi ikke alle i Patruljen arbejder ordentligt med. Og der er en Type Dreng, som faktisk kan blive Aarsagen til, at en hel Patrulje gaar nedenunder — ja, helt opløses.

Du ved lige saa godt som jeg, at et veltrænet Fodboldhold kan tabe i Finale-Kampen, hvis blot een Mand svigter. Maaske udebliver han ganske simpelt, eller han deltager ikke i Kampen med den rette »Gnist«.

Patrulje-Sabotøren er en Herre, I maa se at faa det gjort op med. Han skal ikke uanfægtet have Lov til at ødelægge jeres Bestræbelser for at bygge en god Patrulje op med godt Kammeratskab! Det er let at faa Øje paa ham. — Hvis han overhovedet bryder sig om at komme til Møderne, saa kommer han som Regel lidt senere end de andre. Spejderblusen ligger for det meste hjemm i Skuffen. Prøverne træner han ikke til. Patruljeførerens Paatale virker ikke, og hans Formaninger vender han det døve Øre til, skønt han godt ved, at Patruljeføreren er Lederen og gør sit yderste for at faa en god Patrulje ud af det.

Ofte er Patrulje-Sabotøren en uvillig og upaalidelig Dreng, som er bange for Strabadser og Anstrengelser, som der jo tit er en Del af, naar det rigtig gælder. Patruljens første Opgave er at lave ham om! Ja, han maa ændre sin Maade at være paa! Hele Patruljens Udvikling og Sammenhold maa ikke bremses af en enkelt Dreng, som ikke vil følge med Patruljen.

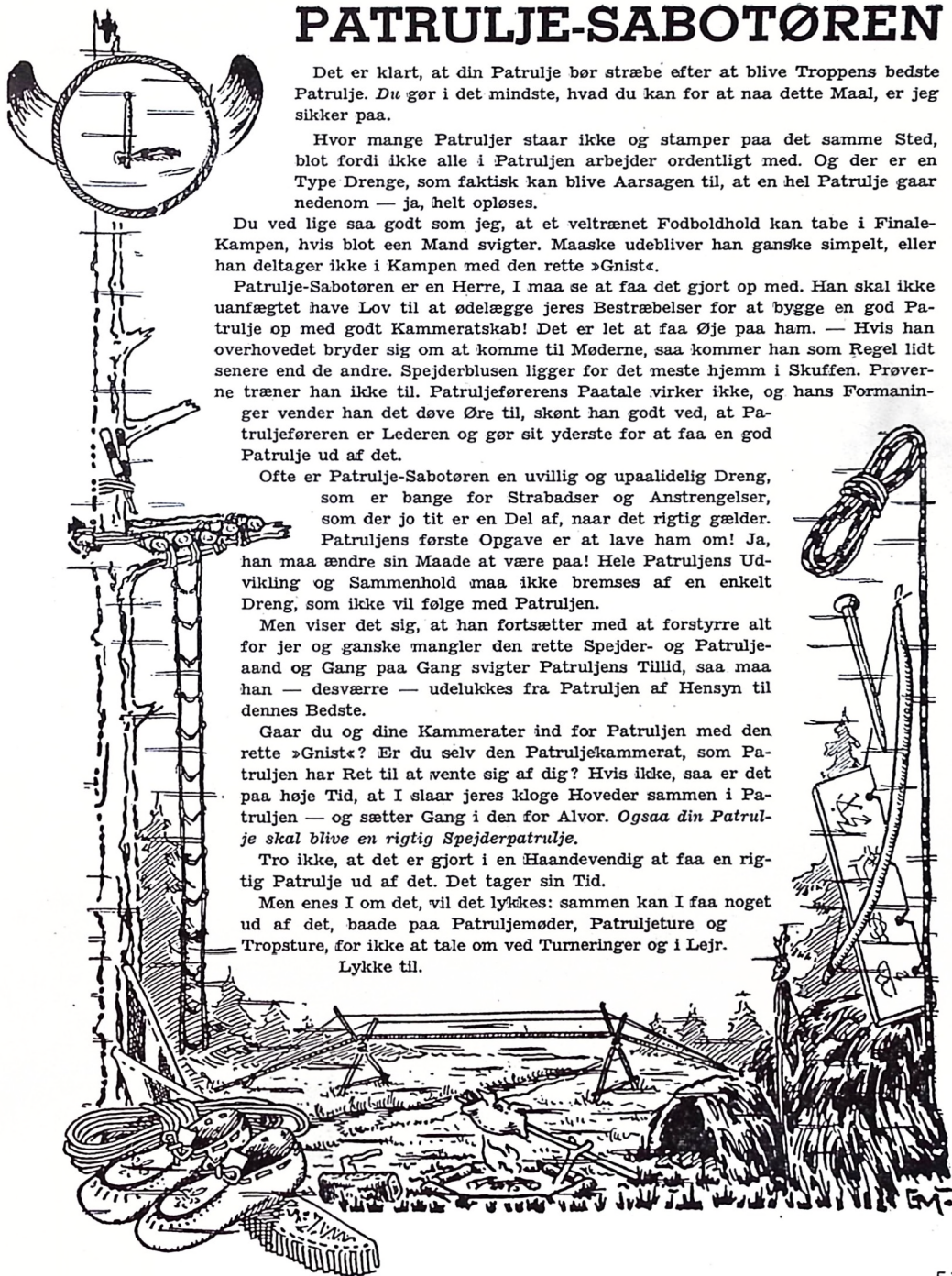
Men viser det sig, at han fortsætter med at forstyrre alt for jer og ganske mangler den rette Spejder- og Patrulje-aand og Gang paa Gang svigter Patruljens Tillid, saa maa han — desværre — udelukkes fra Patruljen af Hensyn til dennes Bedste.

Gaar du og dine Kammerater ind for Patruljen med den rette »Gnist«? Er du selv den Patruljekammerat, som Patruljen har Ret til at vente sig af dig? Hvis ikke, saa er det paa høje Tid, at I slaar jeres kloge Hoveder sammen i Patruljen — og sætter Gang i den for Alvor. *Ogsaa din Patrulje skal blive en rigtig Spejderpatrulje.*

Tro ikke, at det er gjort i en Haandevendig at faa en rigtig Patrulje ud af det. Det tager sin Tid.

Men enes I om det, vil det lykkes: sammen kan I faa noget ud af det, baade paa Patruljemøder, Patruljeture og Tropicure, for ikke at tale om ved Turneringer og i Lejr.

Lykke til.

Det er Seruminstituttet! —

*Kan De
tage
af Sted
med det
samme?*

Spejdernes og Væbner-
nes frivillige Bloddonor-
Korps har i København
i 1943 givet 1353 Liter
Blod.

Da H. M. Kongen fik Blod
fra en Donor.

(Efter Berlingske Tidende)

En Bloddonor lynskudt, idet han springer ind i Udrykningsvognen.

Doktor, Patienten paa Nr. 37 har faaet en
Blodstyrtning, vil De se paa ham?

— Ja, jeg skal være der med det samme.

Den vagthavende Læge farer op af sit korte
Blund paa Divanen og haster gennem Afdelin-
gen hen til Stue 37.

Patienten ligger nu fuldstændig stille hen, en
dødlignende Blegthed ligger over hans Hud, Pul-
sen er meget svag, men han lever stadig.

— Blodtransfusion, der er ikke andet at gøre.
Har Patienten nogen Slægtninge?

— Vi har ikke Adressen paa nogen i hvert
Fald.

— Saa ring til Serum-Instituttet og bed dem
sende os en Donor i en flyvende Fart.

— Ja. — Søsteren er allerede paa Vej til Te-
lefonen.

— Det er Serum-Instituttet.

— Kan De sende en Donor til X-Hospital, Af-
deling 2. Han skal være af Type A.

— Vi skal gøre, hvad vi kan.

Klokken er 2,10 om Natten, og imedens Læge
og Sygeplejerske gør klart til Transfusion, gør

Personalet paa Serum-Instituttet alt, hvad der
staar i deres Magt for at skaffe en Donor.

Rundt om i den buldermørke By kimer Tele-
fonerne hos Donorerne.

— Det er Serum-Instituttet — kan De tage
af Sted med det samme?

De første Par Gange er der noget i Vejen, men
omsider lykkes det. En Donor med den rette
Blodtype er parat.

— Der kommer en Ambulance om et Øje-
blik.

Nu gælder det om at komme i Tøjet i en Fart.
Det er nu ikke saadan paa en Studs at blive
vaagen midt om Natten.

— Hvor er mine Strømper — naa, der er de.
En Ambulances Tuden høres i de stille Gader.
Forfærdet tænker han: — Er den der allerede,
og jeg er ikke halvt klædt paa —.

Ned ad Trappen i fuldt Firspring med kun lige
Bukser, Strømper, Sko og Pyjamasjakke paa.
Nede i Gadedøren faar han trukket Overfrakken
paa — ind i Vognen, der holder ved Kantstenen
med aaben Dør.

— God Morgen, skal vi lige trille ud og ordne den Affære?

Falck-Manden er væmmeligt vaagen. Med Speedometernaalen dirrende omkring de 100, gaar det gennem de øde Gader, gennem Rundkørsler, i et Sus omkring Hjørnerne — præcis Klokken 2,30 ruller Vognen ind gennem Hospitalsets Port.

— Tak, fordi De vilde komme og hjælpe os.

Lægen og Sygeplejersken staar ved et Under-søgelsesbord. Donoren smider scenevant Frakken, krænger Pyjamasærmet op og kravler op paa Bordet. En Staseslange bliver lagt om Overarmen, saa Aaren kan træde frem — en Smule Æter paa Stedet, en Kanyle føres ind i Aaren, og det sunde, røde Blod staar frem i en lille Straale, der opsamles i en Kolbe med lidt Saltvand.

— Nu mangler der ikke ret meget. — Saa nu er vi færdige.

500 ccm er der blevet tappet.

— Maa jeg takke Dem en Gang til. De har rimeligvis reddet et Menneskeliv. Søster vil give Dem en Opstrammer — og her er en Cigaret.

2066 frivillige Donorer i København.

Spejdernes og Væbnernes frivillige Bloddonor-korps traadte første Gang offentligt frem i Januar 1933 med daværende Direktør for Statens Serum-Institut, Dr. med. Thorvald Madsen, som Formand. Det beskedne Antal Donorer, der raadedes over — 54 — var udelukkende fra København, og hertil begrænsedes Udoøvelsen af Donortjenesten det første Aar.

Initiativet til Oprettelsen af Korpset kom fra *Det Danske Spejderkorps* med nuværende og forhenværende Spejdere som Donorer, men allerede 1934 udvidedes Korpset til ogsaa at omfatte KFUM-Spejderne, og senere er *Det Danske Pigespejderkorps*, *Frivilligt Dreng-Forbund*, *KFUK-Spejderne* og *St. Georgs-Gilderne* sluttet til, saaledes at Opgaven, der med Rette kan betegnes som en Samfundsopgave, nu løses af de fem Ungdomsorganisationer i Fællesskab.

Donorkorpset har fra Begyndelsen staaet under Ledelse af en Kontrollkomité, der efter Dr. Thorvald Madsens

Afgang som Formand bestaar af Direktøren for Statens Seruminstitut, Dr. med. *Jeppe Ørnskov*, Overkirurg, Professor, Dr. med. *Jens Foged*, Dr. *Ib Freuchen* og Landsretssagfører *Tage Carstensen*, der fungerer som Leder.

— Hvor mange Donorer raader Korpset over? spørger vi Landsretssagføreren.

— Den 1. April 1943 talte Korpset 1721 Medlemmer — men siden da har der været en kolossal Stigning. Alene i København er der for Øjeblikket 2066 Donorer.

— Det er en vældig Stigning fra de 54 i 1933. Øjensynlig er der stærk Efterspørgsel efter Donorer — hvad er Aarsagen?

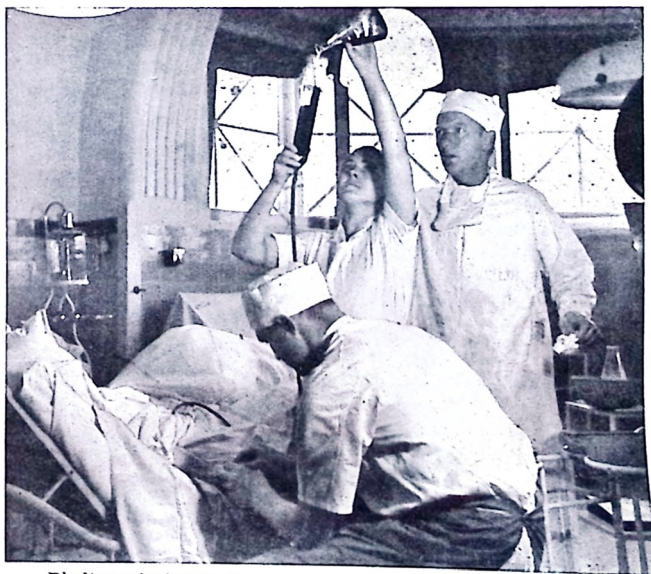
— Gennem Aarene har Efterspørgselen efter Donorer været stadig stigende — det skyldes vel navnlig, at Blodtransfusioner bruges i Kampen mod flere og flere Sygdomme.

— Kan det ikke tænkes, at der er noget Misbrug af de frivillige Donorer?

— Naa, De mener, de er lette at faa fat paa, og saa er de gratis?

— Ja.

— Nej, det tror jeg ikke. Ethvert Hospital og enhver Læge ved, at de frivillige Donorer kun maa bruges, naar det ikke er muligt blandt Patientens Paarørende at finde en egnet Blodtype, eller naar der ikke er Tid til at faa Forbinrelse med nogle af de Paarørende. Spejdernes og Væbnernes Tjeneste er altsaa at betragte som Nød-

Blodtransfusionen foregaar paa Operationsstuen, efter at Operationen er endt.

hjælp, og det forventes, at Hospitalerne kun benytter Spejderne i virkelige Nødstilfælde.

Man har tømt 271½ Menneske!

— Hvor mange Transfusioner har der været sidste Aar?

— Det er rent astronomiske Tal — i København 2716, i Provinsen noget lignende. Der bliver tappet ca. 500 ccm hver Gang — det vil altså sige, at der er tappet 1358 Liter alene i København — hvert Menneske har ca. fem Liter Blod i sig, saa hvis man havde taget alt Blodet hos hver Donor, havde man maattet »tømme« 271½.

— Bliver der reddet et Menneskeliv hver Gang en Donor rykker ud?

— Der blev for nogle Aar siden offentliggjort en Statistik, der viste, at Blodtransfusioner i ca. 30 pCt. af Tilfældene havde virket livreddende. Hvis denne Statistik kan bruges i Almindelighed, har man altså Lov til at tro, at Spejderne og Væbnerne ved deres Virksomhed indtil nu har reddet ca. 3000 Menneskeliv.

D. H. M. Kongen fik Blodtransfusion.

— Korpset har ogsaa givet Blod til Kongen?

— Ja, da H. M. Kongen forrige Efteraar var alvorligt syg, besluttede man at give en Blodtransfusion. Et Medlem af Bloddonorkorpset blev tilkaldt, og Kongen fik Blodet paa en meget kritisk Dag under Sygdommen. Fra den Dag forandrede Billedet, og Kongen blev rask. Om Transfusionen har reddet Kongens Liv, er der ingen, der kan sige, men at den har haft en gavnlig Indflydelse paa den kongelige Patient, er der ingen Tvivl om.

— Hvem var det, der gav Blod?

— Saa vel som der ikke ydes nogen Betaling til Donorer, gives der absolut heller ingen gensidig Oplysning om Navn paa Patient og Donor.

— Er der Brug for flere Donorer?

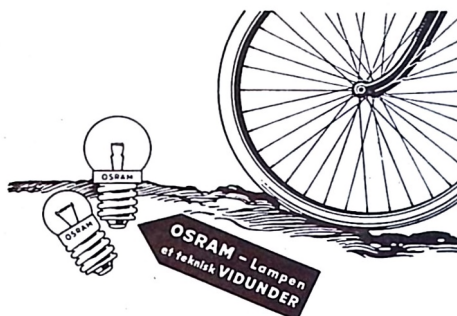
— Absolut. Selv om Korpset altid har været i Stand til at stille en Donor, naar det var paa-kraevet, kan vi stadig bruge flere Donorer hele Landet over.

peem.

Bliv Bloddonor

naar du er fyldt

18 Aar

2½ Millioner haarde Stød

er Styrkeprøven for vore OSRAM-CYKLELAMPER, for ikke blot paa Asfaltbaner, men ogsaa paa Brostens- og Landeveje at sikre Cyklisten en trods den store Lysfyldte paalidelig Lyskilde.

Ogsaa dette
borger for:

OSRAM

Meget Lys — lidt Strøm!

TØR-ELEMENT

VERDENS ÆLDSTE OG BEDSTE

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 4

MAJ

1944

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Nu er det begyndt at blive Sommer, og saa kan det vist ikke undgaas, at nogle af jer begynder at tale om Sommerlejr. De, der før har været i Lejr, fortæller om, hvor morsomt I havde det i Lejren i Fjor, og de, der skal der for første Gang i Aar, lytter spændt efter, hvad der fortælles, og glæder sig allerede nu.

Men der er sikkert ogsaa en Del, der meget gerne vilde med, men de ved ikke rigtig, om det kan lade sig gøre. Far og Mor synes, det bliver saa dyrt, navnlig med alt det, der skal anskaffes første Gang, man skal i Lejr. Men I kan sige til dem, at det behøver nu ikke at blive saa dyrt, som det ved første Øjekast ser ud til at blive, selv om jeg maa indrømme, at helt uden Udgifter gøres det ikke.

Se, der er nu først Soveposen. Der behøver man ikke en fin Sovepose. Bare man syr et Tæppe sammen til en Pose og saa har endnu et Tæppe at svøbe sig ind i, inden man kryber i Posen, saa er det ligesaa godt som en fin Sovepose. Saa er der Spisegrejene. Ja, der er jo nok nogle af jer, der har Fødselsdag inden Sommerferien, og de kunde passende ønske sig saadant noget til Fødselsdagen, og andre kan maaske faa det som Forskudsgave. Atter andre kan laane det, og saa bed endelig Mor se efter i sine Skabe, om der ikke er noget der, der kan bruges. Det værste af det hele er nok Rygsækken. Her kunde det vel tænkes, at jeres Skoletaske kunde bruges, eller at en eller anden vilde laane jer en Rygsæk.

Og til sidst vil jeg anbefale jer en Udvej til selv at samle nogle af de Penge, det koster, og det er denne: Jeg tror, at Masser af jer gaar i Biografen en Gang om Ugen. Hvad om I lod være med det nogle Uger og i Stedet for samlede de Penge sammen til Hjælp til Sommerlejren.

Det gælder bare om at være lidt opfindsom og selv hjælpe med, saa gaar det i mange Tilfælde. Og jeg kan fortælle jer, at Lejren er det værd.

God Jagt

Baloo.

SCT. GEORGS BUDSKABET

Kære Ulveunger!

I Dag er det den 23. April, og denne Dag valgte Baden-Powell til at være alle Spejderes og Ulves Mindedag

Overalt paa Jorden, hvor det trods Krigen kan lade sig gøre, mødes Spejdere og Ulve for at minde hinanden om det Løfte, de gav, den Dag de blev optaget i Spejdernes og Ulvenes Rækker.

I har sikkert alle hørt George Washingtons Navn, han var Præsident i Amerika. Det fortælles om ham, at han engang som lille Dreng for Morskabs Skyld havde fældet et Træ i sin Fars Have, og da Faderen kom ud og saa det, spurgte han meget vredt: »Hvem har vovet at fælde mit Træ?« — Drengen gik da hen foran sin Far og sagde: »Det har jeg Far med min lille Økse!«

Han veg ikke tilbage for at sige Sandheden, og han forsøgte ikke at finde paa en Undskyldning, selvom han nok var klar over, at det kunne skaffe ham mange Ubehageligheder at sige Sandheden. Prøv at tænke paa denne lille Historie, næste Gang I har gjort noget forkert, og prøv at handle lige saa modigt.

Som Ulve har vi lovet at gøre vort bedste for at tale Sandhed og holde ud, selvom vi bliver stillet overfor nok saa svære Opgaver, og altid at være hjælpsomme.

Hvis I vil prøve paa det hver eneste Dag, vil I vokse op og blive Mænd, som Danmark kan være godt tjent med.

God Jagt i det nye Aar!

STRIX

Cirkusvognen

3. I Aften stor Gallaforestilling

Svend, Knud og Valdemar samt Carlo blev en lille Uge med samt deres Hest og Vogn ved Spejderlejren, med hvis Spejdere vare 4 Venner var blevet gode Kammerater. Det blev nogle muntre Dage, og Aftenene ved Lejrbaalet blev nogle Timer, vare Venner aldrig vilde glemme.

En Dag under dette glade Lejrliv var Carlo ovre i et lille Hus med skrøbelige Mure og skæve Vinduer, men hvor alt inden Døre saa rent og ordentlig ud. Her hentede Drengene fra Lejren deres Drikkevand. I Huset levede en Mor med 7 Børn, 3 Piger og 4 Dreng i Alderen fra 3 til 11 Aar. Manden havde Carlo aldrig set, da han laa paa Hospitalet i Aarhus som Offer for en lang og pinefuld Sygdom. Da denne syge Mand før sin Sygdom havde været arbejdsløs og derfor ikke havde haft nogle Reserver at staa imod med, herskede der Nød og Elendighed i den store Familie. Konen maatte tjene lidt Penge ved at arbejde i Marken og ved Rengøring hos de omkringboende Landmænd.

Da Carlo nu var ovre hos Familien, saa han, at Konen saa forgrædt ud, og da Carlo var en god Dreng med et godt Hjerte, søgte han at faa at vide, hvad der var i Vejen, ikke af Nysgerrighed men for maaske at hjælpe paa en eller anden Maade. Han fik saa at vide, at den syge Mand fyldte 40 Aar den følgende Søndag, og at hans eneste Ønske var, at hele hans Familie kunde komme og besøge ham, og det var det Konen ganske umuligt at skraabe Penge sammen til.

Da Carlo havde faaet fyldt sin Vandspand, forlod han det fattige Hjem beklemt om Hjertet og ivrigt spekulerende.

Om Aftenen i Pausen efter Middagen i Spejderlejren havde han en Samtale med Troppens Fører. Her satte Carlo ham ind i den fattige Families Situation, og da den fattige Kone altid havde været meget venlig og hjælpsom over for

Spejderne, gik han hurtigt ind paa Carlos Forslag om at arrangere en Cirkusforestilling, hvor alle Spejderne og vare 4 Venner skulde optræde. Saa vilde man sætte Entreen til 50 Øre for dem, der vilde overvære Forestillingen, og haabede iøvrigt, at alle Mennesker, der kom til Drengenes Lejrbaal, vilde overvære Forestillingen; der kom ofte mange, ikke mindst fra det nærliggende Sommerhotel. Dagen for Samtalen var Onsdag, og de fastsatte Forestillingen til den følgende Fredag. Forestillingen skulde begynde, medens det endnu var lyst, og slutte af med et rigtigt Lejrbaal, naar det begyndte at mørkne.

Der kom nu nogle morsomme og travle Dage for alle Lejrdeltagerne. Carlo og Troppsføreren blev dem, der satte det hele i Scene, medens en af Troppsassistenterne skulde ordne Spørgsmaalet Reklame og Billetsalg.

De følgende Dage saa man rundt i Omegnen af Lejren saavel Cirkusvognen som Troppskærren køre omkring, den første trukket af Drengenes gamle Cirkushest Juno og med Svend som Kusk, Kærren trukket af en hel Spejderpatrulje. Begge Vognene var overhængt med store Plakater, der raabte til alle Mennesker, at der paa Fredag blev afholdt stor Gallaforestilling for første og sidste Gang med stort internationalt Artistprogram osv. Det siger sig selv, at disse Vogne vakte stor Opmærksomhed paa Egnen.

Endelig blev det Fredag Aften; Aftenen for den store Forestilling. Cirkusmanegen var indrettet lige op af et tæt Tjørnekraat, hvor Spejderne havde hugget en Passage, hvor de usete kunde løbe ud og ind af Manegen. Der var blevet stablet et helt Cirkusorkester paa Benene. Det bestod af 3 Signalthorn, et Par Fløjter, en Harmonika og en Del Dreng, der spillede paa Redekam og Grydelaag, Musikken lød baade vidunderlig og rædselsfuld. Kl. 8 Aften skulde Forestillingen begynde, og Publikum strømmede livligt til. Der

kom virkelig lidt mede end 200 Tilskuere og deriblandt som ventet hele Sommerhotellet. Alle betalte de 50 Øre for at komme ind, saa Drengene var i mægtigt Humør ved at tænke paa, at de paa den Maade havde indtjent over 100 Kr. til den fattige Familie.

Lige før den egentlige Forestilling begyndte, holdt Tropsføreren en kort Tale, hvor han takkede for den store Tilslutning og redegjorde for Meningen med at tage Entre, da man jo ellers ikke brugte at lade Publikum betale for at se, hvad de raske Spejdere tog sig til i en Lejr. Derpaa overgav han Forestillingens Ledelse til sin ældste Patruljefører, der skulde optræde som

Kostume med høj Hat og et gammelt Kjolesæt. Han havde omkring sin Hest Juno bundet en sort Snor, der bevirkede, at den gamle Hest nikkede med Hovedet, hvergang der blev trukket i Snoren. Naar saa Tilskuerne gav Juno et Regnestykke, nikkede Juno lige saa manage Gange, som Resultatet var, og det passede hver Gang. Carlo kunde regne rigtigt.

Forestillingen var omsider slut, og Publikum klappede kraftigt. Saa traadte Tropsføreren frem og indbød alle Tilskuerne til Lejrbaal paa den sædvanlige Baalplads. — Lige som han havde sagt det sidste Ord, kom Ole fra Høgepatruljen styrtende. Han saa bleg og fortvivlet ud. Hastigt

Speaker. Saa begyndte Forestillingen for Alvor. Svend optraadte som Manegeklown til Publikums Fryd. Falkepatruljen viste en forrygende Tyrefægterscene, medens Orkestret spillede Melodier fra »Carmen«, den berømte spanske Opera. Valdemar viste sine morsomme Tryllekunster, og Knud gjorde Lykke som Akrobat. Næsten alle Spejderne var fremme i Manegen og viste, hvad de kunde, snart optraadte de som Heste i den højere Rideskole, snart som dresserede Løver og Tigre. Det bedste af det bedste var dog Carlo, der jo var uddannet Artistdreng. Han tog næsten Vejret fra Publikum med sine halsbrækkende Kunststykker.

Carlo havde ogsaa et Nummer, hvor han optraadte som Fremviser af den regnende Hest. Carlo var ved denne Lejlighed iført et fantastisk

fortalte han Tropsføreren noget, som ingen andre kunde opfatte. Tropsføreren saa nu ogsaa alvorlig ud og kaldte sine Assisterter og Carlo hen til sig og fortalte, hvad der var sket: — — — Ole, der passede Forestillingens Pengekasse, havde et Øjeblik været for meget optaget af Cirkusforestillingen, og nu var hele Pengekassen forsvundet med Pengene til den fattige Familie. Spørgsmaalet var nu — Hvad skulde man gøre? Havde alle Anstrengelser for at hjælpe den fattige Familie været forgæves?

Peter Tini.

(Næste Gang: »Bliver Pengekassen skaffet til Veje igen«.)

Sortefodens sidste Kamp

Af L. BJØRN

Fra „Mandens Blad“

Den sidste Kamp.

Mordet paa Venne vakte den største Sensation overalt i Canada. Politiet forstod, at *Almægtige Stemme* nu var paa Krigsstien, og at det var dødelig Alvor. Han var gaaet over i Offensiven og var blevet en *Dræber*, der kun kunde bremses af Døden. Med sig havde han de to 15-aarige Dreng *Flyver-optil-Himlen* og *Topean*, der i Overensstemmelse med en indianske Tradition havde svoret at de sammen med Krigeren. Efter Stammens Skik havde de tre nu kun eet Formaal her i Livet: at dræbe saa mange som muligt, før de selv blev dræbt.

»The Royal Mounted Police« mobiliserede straks alle Styrker, der befandt sig indenfor Rækkevidde. Fra Hovedkvarteret i Prince Albert startede samme Dag en Styrke paa tolv Mand under Ledelse af Distriktschefen, Kaptajn Allan. Da de næste Morgen passerede en stor Græsslette, saa de paa lang Afstand tre Skikkelser, der var paa Vej hen mod et tæt Krat, der laa som en Ø midt paa Sletten. Først troede de, det var Antiloper — men da de kom nærmere, blev de klare over, at det var tre nøgne Indianerskikkelser i fuld Krigsmaling.

Kaptajn Allan forstod straks, hvem han havde for sig, og gav Ordre til Angreb. De tre Indianere stivnede til Statuer. *Almægtige Stemme* ventede roligt, til de fremstormende Politifolk var kommet godt indenfor Skudvidde; saa fyrede han. Den første Salve fra de tre Indianere nedlagde de to Officerer, der førte Afdelingen. Allans højre Arm blev knust, og Sergent Raven faldt af Hesten med en Kugle i Hoftens. Korporal Hocking overtog Kommandoen.

Da Politisoldaterne afbrød Angrebet for at

Beretningen om den sidste Indianerkamp i Amerika, taget fra Indianerhøvdingen »Lange Lanse«s Selvbiografi, »The Autobiography of a Black Foot Indian Chief«.

tage sig af deres Saarede, forsvad de tre Kriger ind i Krattet. Deres eget Folk vidste, at de havde valgt dette Krat til den sidste desperate Kamp, og at de selv var klare over, at de aldrig kom ud fra det igen.

Politifolkene foretog sig nu intet, før de fik

Forstærkninger fra Duck Lake. Den kom i Løbet af Eftermiddagen og Aftenen, og der var da samlet alle de Folk, Styrken raadede over i hele den Del af Landet foruden en Del civile Frivillige fra Duck Lake og Prince Albert.

Klokken seks den samme Aften bad Korporal Hocking om Frivillige til et Angreb paa Krattet. Der meldte sig ni Politifolk og Civile. Det blev Dagens mest skæbnsvangre Ide. Indianerne, der var klar over Politiets Hensigt, laa i Dækning i Kanten af Krattet og ventede paa Angrebet.

Næppe var Rytterne kommet indenfor Skudvidde, før Korporalen styrtede død ned af Hesten med en Kugle i Brystet. Angrebet gik dog videre, idet baade Soldater og Indianere skød saa hurtigt, de kunde lade de Bosserne. Det næste Offer blev Postmesteren i

Duck Lake, kort efter styrtede en af Betjentene, begge var dræbt paa Stedet.

En af Indianergrengene, *Topean*, blev ogsaa dræbt, og *Almægtige Stemme* blev ramt af en Kugle, der knuste hans høje Ben. Han havde nu nedlagt ialt otte Fjender, fire var dræbt og fire saarede — og alt dette paa Grund af en dum Spøg. Det maa dog ogsaa siges til Politiets Retfærdiggørelse, at Korporal Dickson, der var den eneste ansvarlige, øjeblikkelig var blevet afskediget og under Bevogtning sat til at grave *Almægtige Stemmes* første Offer, Sergent Cole-

„Almægtige Stemme“, junr. — der blev født under Faderens Landflygtighed — med sine Tvillinger.

brooks Grav. — Men endnu var det afgørende Slag ikke udkæmpet.

Foreløbig maatte Angriberne trække sig tilbage over Hals og Hoved, efterladende deres Døde. Samme Nat prøvede Belejrerne paa at brænde Krattet af, men det mislykkedes.

Ført nu gik det for Alvor op for Politiet, hvilken mægtig Opgave det stod overfor. Nye Forstærkninger blev tilkaldt, deriblandt 25 Mand, en 9-Punds Feltkanon og en Maxim Kanon fra Politihovedkvarteret i Regina, 200 miles sydligere. Hertil kom Hundreder af civile Frivillige, der strømmede til fra alle Sider. Disse begyndte nu at grave Skyttegrave rundt om Krattet. Fra Politiets Hovedkvarter forelaa Ordre, der gik ud paa, at et nyt Stormangreb ikke maatte forsøges under Hensyntagen til de store Tab, Korpsset havde lidt under deforrigte.

Almægtige Stemme svarer til sit Navn.

Da Natten var brudt frem, og den dybeste Stilhed herskede baade over Lejren og Krattet, hørte man pludselig Indianerens rungende Stemme:

»Vi har haft en god Kamp i Dag,« raabte han. »Jeg har arbejdet haardt, og jeg er sulten. I har Masser af Mad; send mig noget af det, saa vil vi kæmpe videre i Morgen.«

Denne Henvendelse var fuldkommen naturlig for *Almægtige Stemme*, den var i fuld Overensstemmelse med Indianernes Moralkode: *Ærlig Kamp og intet Nag bagefter*, men i dette Tilfælde talte han for døde Øren.

Tidlig næste Morgen saa Soldaterne en Krage flyve hen over Krattet. Bang! lød det fra *Almægtige Stemmes* Bosse, og Kragen sank død til Jorden, hvor den blev spist raa af de to sultne Krigere. »Det er mærkeligt,« sagde en af Soldaterne, »den Fyr spilder aldrig en Kugle — der falder noget hvergang han skyder.«

Plettede Kalv, Indianerens gamle Moder, stod hele Natten paa en Bakketop, bag Politisoldaternes Linier og raabte Opmuntringer til sin Søn. Time efter Time stod hun i den kolde Blæst og genopfriskede for ham hans Fader *Rungende Sky's* og hans berømte Bedstefader *Een Pil's* Bedrifter og opfordrede ham til at dø som den tapre Mand, han havde vist sig at være. Nu og da svarede *Almægtige Stemme* sin Moder og fortalte hende, hvorledes det gik ham. Han fortalte, at efter de to Angreb havde han og Drengen gravet et Hul, som de var kravlet ned i og derefter havde dækket med Grene. De laa nu under Grenene med deres dødbringende Vaaben pegende ud mod enhver, der forsøgte at nærme sig Krattet. Der laa to døde Politisoldater mindre end tre Meter fra Hullet, sagde han, og han havde ta-

get deres Rifler og Ammunition og havde bortkastet sin egen gamle klodsede Forlader.

»Jeg sult,« raabte han, »jeg æder Barken af Træerne. Jeg har gravet saa langt ned i Jorden som min Arm kan naa, men jeg kan ikke finde Vand. Du skal dog ikke være bange for mig — jeg holder ud til Enden.«

Om Morgenhen mente en af Soldaterne at kunne se i sin Kikkert, at den faldne Korporal Hocking bevægede sig. En Frivillig paatog sig sammen med Lægen, Dr. Steward fra Duck Lake, at undersøge Sagen. Det er et udmærket Bevis paa *Almægtige Stemmes* høje Moral, at tiltrods for, at Undersøgelsen foregik faa Meter fra hans Skjulested, løsnede han ikke et Skud mod de to Mænd.

Samme Aften var Kanonerne kommet i Stilling, og Klokken seks bragede de første Granater ned i Krattet. Bombardementet varede et Stykke Tid, og samtlige tusinde Betjente og Frivillige stod aandeløse og fulgte Kanonaden. Da man indstillede Skydningen paa Grund af Mørket, hørtes en dyb Stemme nede fra Krattet. Det var *Almægtiges Stemme*, der raabte:

»Det gjorde I godt, men I kommer til at gøre det bedre endnu.«

En ny Nat sænkede sig over Prærien, og der var kun faa Tilskuere, der ikke haabede, at *Almægtige Stemme* vilde undslippe i Mørket for aldrig at vise sig mere. Iøvrigt skete der to bemærkelsesværdige Begivenheder i Løbet af de mørke Timer.

Ved Midnatstid lød der et Skud, og Hatten røg af en af Vagtposterne, der netop var ved at tænde sin Pibe. Men det mærkelige var, at Skuddet ikke kom fra Krattet, men fra et Sted bagved Belejrerens Linier. Løsningen paa denne Gaade kom først, da Kampen var helt overstaaet.

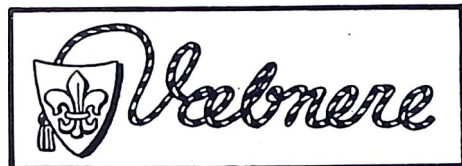
Hen ad Morgenstunden hørtes pludselig en gennemtrængende Kvindestemme fra en Høj paa den modsatte Side af Krattet. »Hi-heh, hi-heh, heh-yo, heh-yo,« lød det ensformigt og klagende gennem den stille Nat. Det var *Almægtige Stemmes* gamle, rynkede Moder, der sang sin Søns Dødssang. Lidt efter svarede den unge Indianers skønne dybe Stemme fra Krattet. Den faldt ind i Rytme med Moderens Sang; sammen sang de to Sortefodstammens tusind Aar gamle Kvad til den døende Høvdinges Ære. Store, haarde Politifolk stod med Taarerne trillende ned ad Kinderne, mens de lyttede aandeløst til de uhyggelige Toner.

Lidt efter forstummede Sangen, og siden hørte man ikke Indianerens Stemme.

Klokken seks næste Morgen tog Artilleriet fat igen. De to Kanoner skød uden Pauser til Midtag, og alle var klar over, at det Bombardement

Gerhard Müller,	1' Aabenraa Trop.
Bent Löwenstein,	1' » »
Ole Dahl,	1' Nyboder Trop.

Gerhard Müller,	1' Aabenraa Trop.
Bent Löwenstein,	1' » »
Jørgen Madsen, PA,	1' Vejle Trop.
Henning Jensen,	1' Bispebjerg Trop.
Ole Dahl,	1' Nyboder Trop
Flemming Larsen,	1' » »
Arne Karlsen,	1' » »

kunde ingen overleve. Klokken eet besluttede en Samling Frivillige blandt de Civile at foretage et nyt Angreb paa Krattet for at se, om der endnu var nogen levende tilbage. Soldaterne kunde ikke deltage paa Grund af det tidligere udstedte Forbud.

Først kunde de Frivillige ikke finde Indianernes Skjulested, men efter nogen Tids Søgen fandt de det Hul, de to havde gravet. Dernede laa Liget af *Almægtige Stemme*. Hans Fætter, *Flyver-op-til-Himlen*, laa ligeledes i Hullet, saaret, men i Live. En af Betjentene, der lidt efter kom til, skød Drengen gennem Hovedet — en Handling, der vakte almindelig Forbitrelse blandt de tilstedeværende. *Almægtige Stemme* havde 7 Saar, det, der havde dræbt ham, var forarsaget af en Shrapnel-Splint, der havde knust hans Hoved. I Bunden af Graven var der to Huler, saa dybe som en Mands Arm er lang. De var blevet gravet af de to Krigere i deres Forsøg paa at skaffe Vand. Barken paa alle de omkringstaaende Træer var blevet skrællet af og spist.

Det viste sig nu, at *Almægtige Stemme* den sidste Nat, han levede, havde været ude af Krattet. Han havde sneget sig gennem Vagtkæden

Svend Löwenstein,	1' Aabenraa Trop.
Henry Jensen,	1' » »
Poul Mondorf,	Falkonertroppen.
Sven Gøbel,	»
Flemming Hansen, PF,	1' Odense Trop.
Ejnar Madsen,	1' Kerteminde Trop.

60 km.

Henning Henningsen,	1' Kertemindre Trop.
Peter Juel,	1' » »
Gunner Pedersen,	1' » »
Olof Damm,	1' » »
Flemming Poulsen,	1' » »
Arne Jensen,	1' » »
Henning Olsen,	1' Jægersborg Trop
Erling Friis,	1' » »
Martin Jeppesen,	1' » »
Henning Madsen, PF,	Jørgen Lykkes Trop.
Knud Madsen, PF,	» » »
Regnholdt Pedersen,	» » »

og ud paa den frie Slette. Her fandt man hans blodige Moccasin og en Gren, han havde brugt som Krykke. Det var herfra, han havde skudt paa den uforsigtige Vagtpost. Hvorfor han havde foretaget denne Tur — og hvorfor han vendte tilbage — blev aldrig opklaret.

Som tidligere omtalt laa Ligene af tre Angribere lige i Nærheden af de to Indianeres Skjulested. Her fandt man en Inskription paa Cree-Sproget, skaaret ind i Barken paa et stort Træ:

»Her døde tre tapre Krigere«.

Før *Almægtige Stemme* selv blev dræbt maa han altsaa være kravlet ud af sit Hul for at riste tre modige Modstandere en Minderune.

Er det mærkeligt, at denne fredløse Indianer den Dag i Dag regnes for en af Canadas store, ædle Skikkelser?

Er du et Skovsvin?

Danmark er et skovfattigt Land. Det var meget, vil du vel sige, jeg synes, vi har meget Skov! Hertil er at bemærke, at i Forhold til sine Nabolande er Danmark faktisk meget skovfattigt — kun knapt en Tiendedel af den samlede Overflade er skovklædt.

Naar Skoven imidlertid syner saa meget, er det dels, fordi den findes nogenlunde jævnt udbredt over hele Landet, og dels fordi den er opdelt i talrige Smaaskove, hver nogle Kvadratkilometer store, hvilket bevirker, at vi altid kan se en eller flere Skove, næsten hvorsomhelst vi kommer paa vore Ture rundt i Danmark.

Hvad skulde vi Spejdere gøre, hvis vi ikke havde vore Skove? Hvor skulde vi holde vore Øvelser, hvor skulde vi hente vort Brænde, naar vi var i Lejr, hvor skulde vi finde Omraader med vanskelig Orientering? Ja, hvor?

Vi maa altsaa slaa fast, at vi kan ikke undvære Skoven — hverken til vore Spejdture eller for den Skønhed, den frembyder i det danske Landskab. Men for at beholde noget, man sætter Pris paa, maa man værne det. Vi maa altsaa værne om Skoven. Derfor er der ganske bestemte Regler for, hvordan man optræder, naar man færdes som Gæst i Skoven, Regler, som vi maa sætte en Ære i at overholde!

Jeg fortalte før om Danmarks Skovfattigdom

— du vil heraf kunne forstaa, hvor nødvendigt det er, at den nye Skovs Opvækst sikres — hold dig derfor ilden for alle Indhegninger med Opvækst — der har du intet at gøre.

Vi skal i det hele taget sørge for, at der slides saa lidt som muligt paa Danmarks Skove, ikke mindst i Øjeblikket, hvor Skovene er haardere belastet, end godt er, fordi de ved at forsyne os med Generatorbrænde er saa godt som ene om at holde al Automobildrift i Gang. Derfor er det ikke tilladt at opslaa Telte eller tænde Baal paa Skovens Grund uden særlig Tilladelse fra Skovrider eller Skovfoged, og derfor maa man ogsaa forinden større Øvelser anmelde disse til Skovens Embedsmænd — disse maa have Kontrol med, hvad der sker i deres Skove — det er ikke mere end rimeligt!

Brænde er jo — ikke mindst for Øjeblikket — meget værdifuldt. Respekter derfor Brændestablerne — de repræsenterer Skovens Høst, som Kornet repræsenterer Markens, og du vilde da ikke finde paa at vælte eller sprede Bondens Neg, naar han møjsommeligt har sat dem i »Traverse« efter Afhøstningen?

Da Grøfternes vigtigste Funktion er at afvande lavtliggende Omraader, saa de kan udnyttes, vil du forstaa, at det er rivegalt at forsøge at standse deres Løb med Grene o. l. — hold Grøf-

terne rene! Ogsaa vore prægtige *Stendiger* langs Skovbrynene vil jeg lægge et godt Ord ind for — skulde du komme til at rive en Sten ud, saa sørg altid for at den lægges paa Plads igen — Tak!

Til sidst vil vi begge i Forening vende vor Vrede mod *Skovsvinene*. Det har vi dog lært som Spejdere, aldrig at henkaste Papir, Flasker osv. i Skoven, aldrig at afbrække eller afrive Grene, aldrig at skære i Barken, eller hvad det nu er for forfærdelige Ting, som denne særlige Meneskerace plejer at bedrive. — Men glem ikke, at ogsaa *du* er et Skovsvin, hvis du lader dine Meldinger ligge og flyde efter en Skattejagt, hvis du vælter Brændestabler, tilstopper Grøfter, færdes i Nyplantninger osv.

Men det gør du heller ikke — — mere!

Torben Wolff

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

INGEN UDFLUGTER
uden Thyge Ludvigsen
Cosmossalt
i den praktiske og
hygiejniske Drys-
daase
Kun rigtigt med dette
Veremærke
30 Øre i Butikerne

J. K. Gottfried
Kronprinsessegade 44
København K.
Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796
Spejdersignalthorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør
Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Nu har vi
Spejdersangbogen igen

Pris Kr. 1.25

Allerbedst
TOM's
Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

Axel Jørgensen
Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Benyt
Slangerup-
Banen
til Sommerens Udflugter

KORPSET RUNDT

Hobro Søspejdertrop.

Vi har siden sidst, I hørte fra os, arbejdet for fuld Kraft. Vi har bl. a. afholdt Tropsfest i Teatersalen, og Festen gav et ret godt Overskud. Søspejderne fra Aarhus og Aalborg var vore Gæster Lørdag og Søndag. Troppen staar nu med tre Fartøjer (deraf den ene dog en lille Slæbøjle), og der arbejdes saa godt indenfor Patruljerne, at de fleste af Troppens Spejdere snart kan aflægge 2' Klasses Søspejderprøven. Troppen tæller i Øjeblikket 15 Mand. Vi har begyndt at gøre Fartøjerne klar til Sæsonen, og under Ledelse af Fartøjschefen, Repræsentant Bech, er der begyndt Afholdelse af Teorikursus i Sejlsport fra først i Marts. Endelig er der indledet et Samarbejde med de gule Spejdere, 2' Hobro Trop.

Wiigershush.

Fast Samlingssted for Ulve og Spejdere i Wiig Flok og Trop.

Huset blev stillet til Raadighed ved Troppens Oprettelse i 1938. Det var da i en meget sørgelig Forfatning. Det havde nemlig været anvendt til Vandværksbygning.

Da Troppen overtog Huset, var der for det første et stort Hul i Grunden, hvor en Beholder var taget ud, og for det andet var der intet Gulv.

Men det kom der. Troppen gik selv i Gang med at reparere. Hver Søndag og hver Aften i et Stykke Tid mødte Spejderne for at faa sat Skik paa den nye Bolig.

I Dag har vi et Hus, som mange Troppe paa Landet sikkert vil misunde os. Der er Kælder under det meste af Huset, der er et lille Køkken og et stort Samlingslokale. Elektrisk Lys er der ikke, men med et Par Petroleumslamper gaar

Wiigershush.

det. Vi faar hver Vinter en lille Tildeling af Petroleum.

Alle Patrulje-, Trops-, Ulve- og Førermøder bliver holdt her. Huset er besat de 20 Aftener hver Maaned foruden de Søndage, Flok og Trop mødes der.

Saa det bliver benyttet godt, men der er ogsaa dejligt.

5' Odense — Sct. Georgs Trop.

Den 19. August 1943 fyldte Troppen 20 Aar, i hvilken Anledning vi havde planlagt en stor Fest, som imidlertid paa Grund af Forholdene først løb af Stabelen den 19. Februar i Aar. Til Gengæld blev den meget vellykket, ikke mindst i økonomisk Henseende.

I Forbindelse med Festen har vi indstiftet et »Fødselsdagsorienteringsløb«, hvori deltager foruden alle vore egne Patruljer, een arbejdende Patrulje fra hver af de andre 7 Odensetropper. Dette Løb afholdtes Søndag den 26. Marts og var »begunstiget« af en silende Regn hele Dagen, saa Arrangørerne, der ikke kunde faa Opgaverne svære nok, gned sig i Hænderne. Løbet foregik i Ring over 12—15 Kilometer med 10 faste Dommerposter og med 10 indlagte Mellemopgaver af enhver Art, baade spejdermæssige og »sensationelle«. Navnlig Aa-Overgangen i udspændte Tove med fyldte Lærredsvandspande var en Festforestilling af Rang. Dommerne grød af Grin! Ved det afsluttende Kaffebord paa Slukefter Kro overrakte Vandrepræmien — et smukt Stander-

Et dejligt Slagsmaal.

baard — til Bjørnene fra 2' Odense Trop sammen med en Sølvplade, som forbliver Patruljens Ejendom. Nr. 2 blev *Falkene* fra 7' Odense, som fik et Diplom til Patruljevæggen, og Nr. 3 blev vore egne *Ulve*; men desværre havde vi ikke sørget for nogen 3die Præmie, saa de maatte nøjes med Æren, hvad der jo heller ikke var saa ringe.

Frederikshavn.

16 forskellige Spejderpatruljer og Ulvebender krydsede Byen i alle Retninger. — Det var de gule Spejders aarlige Byløb, der løb af Stabelen.

Patruljerne blev ved Posterne rundt om i Byen stillet overfor en Del forskellige Opgaver og fik luftet deres Viden i Bykendskab og Lokalhistorie. Ved en anden Post var der Skitsetegning, og et Sted blev de stillet overfor den Opgave, at man ved Hjælp af en Avis skulde fylde en Spand, der var anbragt i god Afstand fra en Vandpyt, med Vandpyttens Indhold. Der blev løbet nogle Gange frem og tilbage ved denne Lejlighed. Patruljernes Iagttagelsesevne blev ligeledes sat paa Prøve, ligesom Spejderne ogsaa fik til Opgave at bedømme Afstanden mellem Aeromøllerne og give Besked om, hvor høje disse er. Ved Byløbet placeredes følgende Patruljer:

Nr. 1: »Pioneren«, II. Frederikshavn Trop, 75 Points.

Nr. 2: »Glenten«, I. Frederikshavn Trop, 72 Points.

Nr. 3: »Bæveren«, III. Frederikshavn Trop, 70 Points.

Ogsaa Ulveungerne var ude for forskellige Opgaver, bl. a. Knob, Forbindinger, Færdselsløre, wood-craft, Kimsleg o. m. a. Resultatet heraf blev:

Nr. 1: »Hvide Bander«, I. Frederikshavn, 101 Points.

Nr. 2: »Rød Bander«, I. Frederikshavn, 101 Points.

Nr. 3: »Brun Bander«, II. Frederikshavn, 95 Points.

Hvem vinder?

1' Hjørring Trop.

I Anledning af 1. Hjørring Trops 30' Aars Jubilæum den 20' Marts afholdtes Søndag den 19' et Jubilæumsløb, der gik ud paa Kendskab til Byen samt forskellige Spejderkunds-kaber. Der deltog ialt 11 Patruljer, nemlig 3 fra 2' Hjørring Trop, 3 fra 1' Hjørring Trop og 5 fra Pigespejderne, som vi i Dagens Anledning havde allieret os med. Løbet strakte sig over 11 km med ialt 13 Poster. Resultaterne blev bekendtgjort ved Jubilæumsfesten.

Jubilæumsfesten blev fejret i Byens Teatersal og havde samlet ca. 375 Forældre, Spejdere m. fl. Der indledtes med Indmarch af samtlige Spejdere og Fanerne rullede ud. Efter Velkomstaler fulgte Underholdningen Slag i Slag, og Pauserne udfoldtes med Fællessange.

Saa kom Aftenens mest spændende Punkt: Resultaterne af Jubilæumsløbet. Nr. 1 blev »Irokeserne«, 2' Hj., Nr. 2 blev »Falken«, 1' Hj. De fik hver overrakt en Præmie. I Løbet for Blaamejser og Ulveunger fik »Hvid Bander« og et Blaamejsehold hver en Sølvplade til Standeren, desuden fik »Hvid Bander« og »Graa Bander« hver en Plade for bedste turn-out.

Horsens kalder.

Den 18. Maj er det 20 Aar siden, Erik Menveds Trop blev startet af Herrerne Sven Kirksgaard (Aalborg) og Sven Donner (København).

Troppen har i de forløbne Aar haft baade gode og daarlige Perioder; den har været paa en Mængde gode Ture, bl. a. til England (Cardiff), Norge, Tyskland og Bornholm. Endvidere har der været arrangeret Bazar, i Maj 1941 afholdtes en stor Spejderudstilling, og Troppen afholder hvert Aar sit traditionelle Julebal.

Erik Menveds Trop har været i stadig Fremgang, i 1941 oprettedes Vitus Berings Trop af et Par Menved Patruljer, og i Dag staar Troppen med 35 Spejdere samt en Flok paa 20 Ulve og en Røvertrop »Erik Menveds Rovers«. Troppen har endvidere haft Planer om at starte en Søspejdertrop, men disse Planer er for Øjeblikket skrinlagt.

Jubilæet vil blive fejret ved en stor Spejderfest Onsdag den 17. Maj. Paa selve Dagen, den 18., Kr. Himmelfartsdag, bliver der afholdt Parade; vi haaber til disse 2 Dage, ligesom til 15 Aars Jubilæet, hvor vi havde den Glæde, at begge Stifterne og de fleste af Troppens gamle Føreere var til Stede, at faa samlet saa mange af Troppens gamle Drengene som muligt, og alle Føreere og Spejdere skal være velkomne i Horsens den 17.—18. Maj. Paa Gensyn.

Den lille Spejderbog

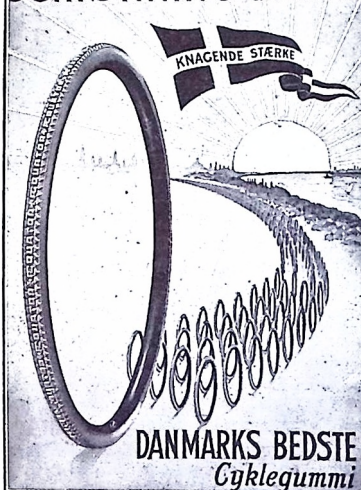
Enhver Spejders
gode Ven

Faas paa
Spejderkorpsets
Depot
Skindergade 27 . K.

Pris Kr. 2.00
indb. Kr. 3.50

- er uundværlig
for en Spejder

SCHJØNNING & ARVE

HEIMDALSGADE 45-47 . KØBENHAVN N
TELEGR.-ADR.: PNEUMATIC . TEL.: CENTRAL 1022

Til Foraarets Ture

Korttaske i Læder	Kr. 10.90
do. i Voksdug.....	„ 4.45
Dolke i Læderskede med Hjorte- tækskæft	„ 9.50
Finske Dolke paa Læder fra....	„ 8.85
Tværsække i den rigtige Model og det rigtige Stof.....	„ 9.85

Det Danske Spejderkorps Depot
(Friluftsmagasinet)

Skindergade 27 - København K.
Telef. Central 10909 — 11203